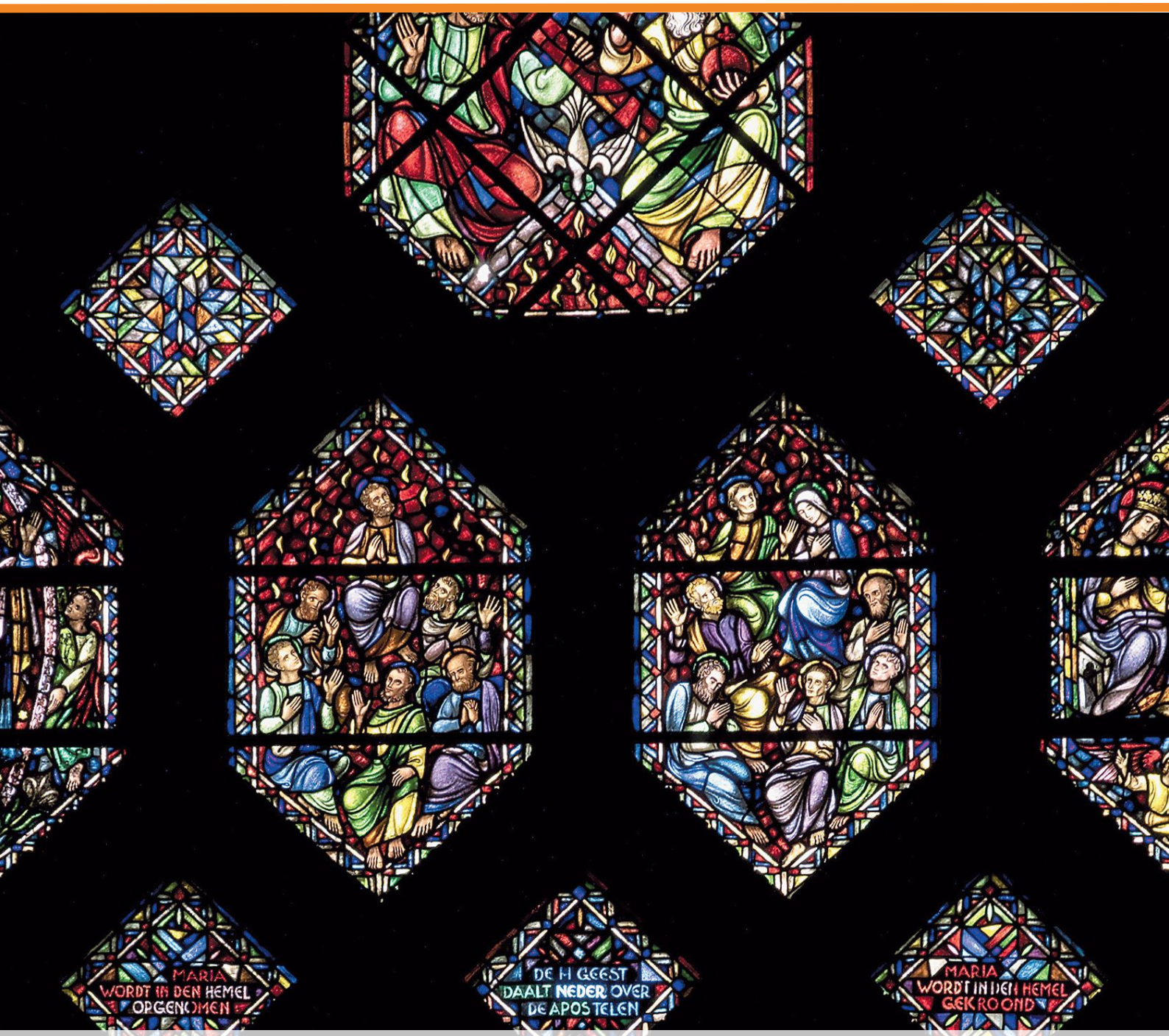
Sitio

Parochieblad

H. GERARDUS
MAJELLA
PAROCHIE

De Heilige Geest

Maart - April - Mei

2026 nr 1

H. Gerardus Majella Parochie
Vleutenseweg 517
3532 HK Utrecht
Telefoon 030-2931474
info@gerardusmajella.nl
www.gerardusmajella.nl
Wij zijn ook te vinden op Facebook, YouTube en Instagram onder de naam H. Gerardus Majellaparochie Utrecht

Parochiesecretariaat
Dinsdag t/m vrijdag bereikbaar van 13.30 tot 15.30 uur.

Parochie-administrator
Br. Johannes Elias Schneider csj.

Bankrekening
Kerkbestuur
NL 27 INGB 0000 265 993
Missie en Ontwikkeling
NL 93 INGB 0003 767 475
Leerhuis
NL 98 INGB 0000 254 821
PCI (Caritas)
NL 30 RABO 0387 5214 02

Uitgelicht

Pagina 11
Wie zit er naast mij in de (orgel)bank?

Pagina 20
Broedernieuws: br. Fabien-Marie

Pagina 22
Onmisbare vrijwilligers: Ria Miltenburg

	Gebedstijden	Eucharistische Aanbidding & Biechtgelegenheid	Eucharistie - vieringen
Zondag	08:00 en 17:30	18:00-18:45	10:00 Hoogmis 16:00 ENG
Maandag	-	18:00-18:45	19:00
Dinsdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Woensdag	12:30 en 17:30	18:00-18:45	19:00
Donderdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Vrijdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Zaterdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00 vooravondmis

Voor actuele tijden en meer liturgische informatie, kijk op pagina 16 of op de website.

Inhoud

Woord van de pastoor 3

Verdieping 5
Echte vernieuwing
De eerste pinksternoveen

Uit de Parochie 9
Vanuit het bestuur
Parochie in beeld
Wie zit er naast mij in de bank?

Geloof in de praktijk 13
Missionaire parochie
Heiligenrubriek: st. Matthias
Geloven thuis

Secretariaat 16
Liturgische activiteiten
Activiteitenkalender
Overzicht Goede Week

English Community 19
From Easter's Foundation
to Pentecost's Fire

Uit de Parochie 20
Broedernieuws
Onmisbare vrijwilligers

Leerhuis 24

Diaconie 25
Missie & Ontwikkeling

Kinderpagina's 26

Quote:

Simeon (2) ziet de afbeelding van de Barmhartige Jezus van zuster Faustina en zegt vol verbazing: Hé, Jezus heeft zijn sokken uitgetrokken.

Hoofdredactie

Beste medeparochianen,

Als deze editie verschijnt, zijn we goed op weg in de veertigdagentijd. Dit nummer staat dan ook in het teken van vasten, Pasen, en ook Pinksteren. Het thema van dit nummer is vernieuwing. De vernieuwing die de Heilige Geest komt brengen. We hoeven niet te wachten tot na Pasen om de Heilige Geest te vragen om in ons hart te komen en daar een frisse wind te blazen en te komen vernieuwen. Juist de veertigdagentijd is een heel geschikte tijd om de Heilige Geest om hulp te vragen. Dat het vasten niet alleen gaat om: wat lukt en wat lukt niet, maar om echt een innerlijke vernieuwing van de relatie met Jezus, om een nieuwe blik op de wereld en bovenal een vernieuwde liefde voor God.

Ik hoop dat dit nummer u weer inspireert en bemoedigt. Ik wil u uitnodigen om de thema-artikelen, die gaan over de Geest van vernieuwing, rustig te lezen. Ze zijn erg rijk en diepgaand, en ik ben ervan overtuigd dat ze het hart kunnen veranderen. Maar de Heilige Geest werkt niet haastig, die neemt graag de tijd.

Er zijn andere artikelen die geschikter zijn om 'even' te lezen, zoals het leuke interview met Cecilia Raymakers, die binnenkort haar 25-jarige jubileum als organist viert, en het interview met Ria Miltenburg, waarin haar bodemloze inzet voor de kerk duidelijk wordt.

Er is genoeg te lezen voor iedereen!
Ik wens u een heel mooie Veertigdagentijd en Paastijd toe.

Lidwine Pouw - Buirma
Hoofdredacteur

“Zie, ik maak alles nieuw”

Beste parochianen,

De woorden van de titel uit de Openbaring (21, 5) laten zien welke wens de H. Geest voor zijn Kerk en voor de mens heeft: Vernieuwing niet gewoon om te vernieuwen, maar een innerlijke vernieuwing, die tot een diepere relatie met de Heer en met elkaar leidt, die ons levend wil maken.

De H. Geest, over wie wij het willen hebben in deze nieuwe uitgave, is vaak lemand, die ons op wegen leidt die wij van tevoren niet echt zo hadden bedacht. Maar het zich openstellen voor HEM is altijd zegenrijk en vruchtbaar. Zo wil ik een bijzonder dank aan P. Kornelius Maria zeggen, die onze parochie de afgelopen 3 jaar als pastoor met veel persoonlijke inzet en met kracht van vernieuwing heeft geleid. Om slechts twee voorbeelden te noemen: wat een verrijking, dat we nu een frisse nieuwe website en een verwelkomend en informatief scherm hebben, als je digitaal of persoonlijk de kerk binnenloopt. En het oprichten van een nieuw traject voor volwassenen die katholiek willen worden zorgt ervoor, dat onze parochie steeds meer een plek van leven en een “thuis” mag zijn voor nieuwe gezichten.

Tijdens mijn sabbatical heb ik kunnen onderscheiden, dat de H. Geest mij vraagt, om deze taak als pastoor over te nemen en dat ik deze – op dit moment nog als parochie-administrator – ook graag wil overnemen. En ik zie in het feit, dat p. Kornelius en ik onafhankelijk van elkaar tot twee verschillende beslissingen zijn gekomen, die als een puzzel in elkaar passen, wel duidelijk de leiding van de H. Geest.

Een element waarom ik het ook aandurf: Ik zie en ik weet dat er al vele mensen hun talenten en gaven inzetten in onze parochie – hiervoor mijn uitdrukkelijke dank en mijn respect! En ik durf te hopen, dat er nog vele anderen zijn, die de H. Geest in de toekomst graag wil gebruiken om juist in een vruchtbare samenwerking van religieuzen, priesters en geëngageerde leken voor een gezond en aantrekkelijk geestelijk en menselijk leven hier in onze parochie te zorgen.

Ik hoop dat onze parochie steeds meer een plek wordt, waar mensen de levende God kunnen ontmoeten en in hun leven ervaren, maar ook waar we elkaar echt ontmoeten, elkaar begeleiden, waar men waardering en interesse voor de ander toont en we voor elkaar de goedheid en het licht van God zichtbaar en ervaarbaar maken. God heeft, zo geloof ik, de Kerk zo bedoeld, dat we elkaar nodig hebben, en dat geldt zeker ook voor de (toekomstige) pastoor! We zijn inmiddels weer de 40-dagen tijd begonnen. Mijn wens en mijn gebed voor ons is, dat iedereen de kracht van deze innerlijke vernieuwing mag ervaren, als we ervoor kiezen, weer dichter bij God en bij onze medemens te komen, opnieuw voor wegen van vrede en verzoening te kiezen. Laten we in het bijzonder ook bidden voor de vrede in de wereld, om wijsheid en bekering van diegenen die leiders zijn in Kerk en maatschappij en laten we zelf tot vredestichters worden om ons heen, in onze gezinnen, en overal waar ons de H. Geest naartoe zend. Omdat Hij door ons het aangezicht van de aarde zal vernieuwen!
Gods zegen,

P. Johannes Elias Schneider
(parochie-administrator)

UW STEUN ONZE TOEKOMST

Heeft u al eens er over gedacht de parochie te gedenken in uw testament?

Dit kan een mooi gebaar zijn om het geloof door te geven.

Wilt u hier een keer over praten? Stuur dan een email naar de pastoor of naar de penningmeester info@gerardusmajella.nl of maak een afspraak via het secretariaat.

H. GERARDUS MAJELLA PAROCHIE

R.K. Zorgcentrum ROOMBURGH
Zorgzaam, betrokken en gastvrij

Hof van Roomburgh 46
2314 ZC Leiden
T | 071 589 22 00
W | www.roomburgh.nl

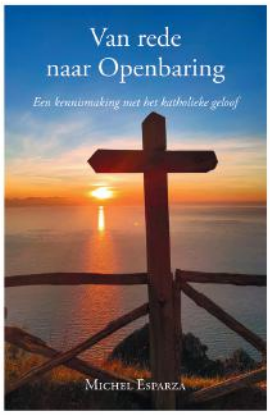

R.K. ZORGCENTRUM ROOMBURGH BIEDT
naast zorg voor mensen met dementie en somatiek intramuraal ook:
Thuiszorg • huishoudelijke ondersteuning • casemanagement
dagbesteding • maaltijden aan huis

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

DE BOOG

info@deboog.nl
www.deboog.nl

Van rede naar Openbaring - Een toegankelijke inleiding tot het katholieke geloof, vertrekkend vanuit de menselijke rede. In vier sessies behandelt de auteur grote levensvragen: het bestaan van God, het kwaad, het leven na de dood en de weg naar heiligheid. Hij laat zien dat geloof verstandelijk geloofwaardig is én betekenis geeft aan menselijk geluk. Voor iedereen die open wil nadenken over de zin van het leven en het christelijk geloof.

Michel Esparza, 154 blz. 14,75

Inleiding tot het geestelijk leven - Een helder en inspirerend boek over gebed als hart van het geloof. Leer de bijbelse wortels van mondgebed, meditatie en contemplatie. Verdiep je in geestelijke groei, lectio divina en het Onze Vader.
Praktische wijsheid over vasten, aalmoezen en de strijd van het gebed.
Een uitnodiging om met Jezus te leven in vriendschap en Gods liefde.

Brant Pitre, 368 blz. 22,75

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS EN CREMATORIUM

Prinsesselaan 2 • 3583 GZ Utrecht • t 030 251 56 15
www.begraafplaats-sintbarbara.nl

Actie Kerkbalans

Geef vandaag voor de kerk van morgen

Ieder jaar wordt in de derde week van januari de actie kerkbalans gestart. Een actie waar bijna alle kerken in Nederland aan meedoen, katholiek of protestant.
In 2025 hebben wij met een kleine 200 mensen in totaal iets meer dan € 85.000,- bij elkaar gebracht. Wij zouden natuurlijk graag zowel het bedrag als het aantal mensen dat deelneemt iets willen zien groeien. Mensen die het belangrijk vinden om bij te dragen aan een plek waar mensen samen kunnen bidden, zingen, tot rust komen, een kaarsje branden. Het geschenk van de Kerk is voor iedereen anders, maar voor ontelbaar veel mensen van grote waarde!
Wat betekent de Kerk voor u? Dat is een vraag om over na te denken. We zijn dankbaar dat we van betekenis mogen zijn voor elkaar en voor de samenleving. Maar dat gaat helaas niet vanzelf. Het kost inzet van vele vrijwilligers, maar vraagt ook om voldoende middelen. Als kerkgemeenschap maken we kosten voor onder meer het kerkgebouw, het pastoraat, het kinder- en jeugdwerk of bijvoorbeeld de energiekosten. Met uw bijdrage kunnen we dit realiseren. Samen dragen wij ook financieel zorg voor de Kerk van morgen!
U kunt uw bijdrage overmaken op onze rekening NL27 INGB 0000 265 993 onder vermelding van “Kerkbalans”.
Alvast heel hartelijk dank voor uw gave en uw gebed voor onze parochie.
Bert Buirma, Penningmeester kerkbestuur Gerardus Majella

Echte vernieuwing

Een die komt van de Heilige Geest

Br. Kornelius-Maria

Vernieuwing van het geestelijk leven uit de kracht van de Heilige Geest

"Zie, Ik maak alles nieuw" (Openbaring 21,5). Deze woorden behoren tot een van de laatste die de Schrift ons aanreikt. Zij klinken niet aan het begin van het verhaal, maar aan het einde. Niet als een aansporing tot actie, maar als een goddelijke uitspraak. God zelf neemt het woord en spreekt een belofte uit die dieper reikt dan menselijke plannen of hervormingsdrang. Het gaat hier niet om verbetering, optimalisering of vooruitgang, maar om vernieuwing die haar oorsprong vindt in God zelf. Juist daarom is dit Bijbelwoord van blijvende betekenis voor het geestelijk leven. Het overstijgt tijd, cultuur en context. Het stelt een fundamentele vraag: waar komt het werkelijk nieuwe vandaan?

> *Uit zichzelf ontstaat niets werkelijk nieuws*

Het nieuwe moet worden gecreëerd

Wanneer wij spreken over 'vernieuwing', denken wij vaak aan verandering, vooruitgang of innovatie. In onze tijd volgen nieuwe ontwikkelingen elkaar in hoog tempo op. Wat vandaag als doorbraak geldt, is morgen alweer achterhaald. Toch leert een nuchtere blik op de werkelijkheid iets anders: **uit zichzelf ontstaat niets werkelijk nieuws.**

In de natuurlijke wereld heerst geen spontane vernieuwing, maar afbraak. Dingen slijten, raken uitgeput, vallen uiteen. Een steen wordt zand, maar nooit vanzelf iets groters of mooiers. Werkelijk nieuw ontstaat alleen waar leven is, en waar bewustzijn is. Uit een zaadje groeit een plant. Een mens bedenkt, creëert, geeft vorm.

De Bijbel gaat nog dieper. Zij belijdt dat God zelf de oorsprong is van alles wat waarlijk nieuw is. Niet alleen als Schepper aan het begin, maar als degene die ook nu scheppend aanwezig is. Daarom kan God zeggen: *"Ik maak alles nieuw."* Het nieuwe is niet in de eerste plaats het resultaat van menselijke vindingrijkheid, maar een gave die van Hem uitgaat.

De bron van vernieuwing

Deze overtuiging is wezenlijk voor het christelijk geloof. Zij bewaart ons voor twee misverstanden die telkens opnieuw opduiken.

Het eerste misverstand is het onkritisch omarmen van alles wat nieuw is. Alsof vernieuwing op zichzelf een waarde zou zijn. De geschiedenis laat zien hoe vaak juist dit denken heeft geleid tot ontsporingen. Ideologieën en systemen begonnen met de belofte van een betere wereld, maar eindigden in onvrijheid of geweld. Ook vandaag geldt: niet alles wat technisch mogelijk is, is menswaardig. Niet alles wat efficiënt is, dient het leven.

Het tweede misverstand is het tegenovergestelde: alles wat nieuw is wantrouwen en vasthouden aan het bekende uit angst voor verlies. Deze houding miskent dat God geen God van stilstand is. Zij kan leiden tot innerlijke verkramping en geestelijke dorheid.

De Bijbel wijst een andere weg: onderscheiding. Niet alles wat nieuw is, komt van God. Maar wat werkelijk nieuw is – wat leven wekt, vrijheid schenkt en heil brengt – heeft zijn oorsprong in Hem. Vernieuwing vraagt daarom niet om snelheid, maar om geestelijk onderscheidingsvermogen.

> *Waar de Geest werkt, daar ontstaat nieuw leven*

De Heilige Geest als kracht van vernieuwing

In de christelijke traditie wordt deze goddelijke bron van vernieuwing verbonden met de Heilige Geest. Hij is geen abstracte kracht, maar de levende tegenwoordigheid van God in het hart van de mens. Waar de Geest werkt, daar ontstaat nieuw leven. De Schrift spreekt daar helder over.

De psalmist belijdt:
"Hij verzadigt je leven met het goede, je jeugd vernieuwt Hij als die van een adelaar" (Psalm 103,5).

En de profeet Jesaja zegt:
"Zij die hun hoop stellen op de Heer, putten nieuwe kracht" (Jesaja 40,31).

Beide teksten maken duidelijk dat vernieuwing geen automatisch proces is. Van onszelf worden wij niet vanzelf ruimer, milder of hoopvoller. Integendeel: zonder innerlijke bron raken wij uitgeput, verbitterd of gesloten. De Heilige Geest is het die het innerlijk van de mens kan vernieuwen, niet door hem te verjongen in uiterlijk opzicht, maar door nieuwe levenskracht van binnenuit.

Vernieuwing van het geestelijk leven

Geestelijke vernieuwing begint daarom niet bij structuren, plannen of methodes, maar bij de mens zelf. Bij zijn innerlijke houding. Bij de vraag: van waaruit leef ik werkelijk?
Het geestelijk leven verarmt wanneer het uitsluitend rust op menselijke inspanning. Wanneer gebed een plicht wordt, geloof een systeem, en morele inzet een last. Vernieuwing ontstaat daar waar de mens opnieuw ruimte maakt voor God: in stilte, in ontvankelijkheid, in het luisteren naar Zijn Woord.

Veel gelovigen herkennen dit uit eigen ervaring. Juist in de nabijheid van God ontstaan nieuwe gedachten, nieuwe perspectieven, soms zelfs onverwachte creativiteit. Niet omdat men harder zijn best doet, maar omdat men zich laat dragen. De Heilige Geest vernieuwt niet door druk, maar door nabijheid.

Gods vernieuwing en menselijke utopieën

Het Bijbelwoord "Zie, Ik maak alles nieuw" staat in een context die onze blik verruimt. In de Openbaring van Johannes gaat het niet om tijdelijke verbetering, maar om uiteindelijke voltooiing. God belooft dat Hij zelf bij de mensen zal wonen, dat Hij tranen zal afwissen, dat dood en pijn niet het laatste woord zullen hebben.

Deze belofte relativeert alle menselijke utopieën. Geen politiek systeem, geen ideologie, geen technologische ontwikkeling kan brengen wat God belooft. Dat betekent niet dat menselijke inzet zinloos is. Integendeel. Maar het bewaart ons ervoor onze hoop te verabsoluteren.

Wie gelooft dat alleen God alles werkelijk nieuw maakt, kan nuchter én hoopvol in de wereld staan. Zonder naïviteit, maar ook zonder wanhoop. Vernieuwing wordt dan geen project dat wij moeten realiseren, maar een werkelijkheid waaraan wij mogen deelnemen.

Leven vanuit ontvankelijkheid

Dit alles maakt duidelijk dat het Bijbelwoord geen opdracht is, maar een belofte. God zegt niet: "Maak alles nieuw." Hij zegt: "Ik maak alles nieuw."
Dat vraagt van de mens geen prestatie, maar ontvankelijkheid. Geen controle, maar vertrouwen. Geen krampachtig vasthouden, maar beschikbaarheid. Geestelijk leven wordt vernieuwd waar de mens leert loslaten wat geen leven meer geeft, en zich opent voor wat God wil schenken.
Misschien is dat wel de kern van vernieuwing: niet méér doen, maar dieper leven. Niet sneller vooruit, maar dieper geworteld. Niet alles willen begrijpen, maar leren vertrouwen.

Een blijvende belofte

"Zie, Ik maak alles nieuw." Deze woorden blijven staan, los van tijd en context. Zij spreken tot iedere generatie, tot iedere gelovige, telkens opnieuw. Zij herinneren ons eraan dat de diepste vernieuwing niet uit onszelf voortkomt, maar uit God. En dat wie zich opent voor Zijn Geest, mag leven uit een bron die niet uitgeput raakt.

Dat is geen goedkope hoop, maar een dragende belofte. Een belofte waarop het geestelijk leven rust.

Bron: Deze tekst is geïnspireerd op een bijdrage van Johannes Hartl (Duitsland) en is vertaald, ingekort en inhoudelijk bewerkt voor gebruik in deze context door p. Kornelius-Maria

De eerste Pinksternoveen

De cenakeltijd als school van gebed

Karsten Setz

Verdieping

De negen dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren nemen in de traditie van de Kerk een bijzondere plaats in. Het is de cenakeltijd (cenakel = bovenzaal), ook wel het pinksternoveen genoemd: de allereerste noveen in de geschiedenis van de Kerk. In zijn werk "Het Liturgisch Jaar" wijdt Dom Prosper Guéranger, de negentiende-eeuwse benediktijner abt van Solesmes, enkele prachtige beschouwingen aan deze heilige dagen. Zijn meditaties nodigen ons uit om samen met de apostelen en de Allerheiligste Maagd Maria het Cenakel binnen te gaan: een school van gebed en vurige verwachting.

De periode na Hemelvaart is een tijd waarin twee grote mysteries elkaar raken. Het ene mysterie, Hemelvaart, sluit de paastijd af door Christus aan de rechterhand van de Vader te plaatsen. Het andere, Pinksteren, opent de zending van de Heilige Geest naar de aarde. Tussen deze twee verheven gebeurtenissen ligt een wachttijd, gevoelsmatig misschien leeg, maar niets is minder waar. De apostelen keerden na de Hemelvaart terug naar Jeruzalem, niet met droefheid, maar met grote vreugde, en een vurig verlangen naar de belofte van Christus. De leerlingen geloofden namelijk dat hun Meester Zijn belofte zou nakomen. Hun wachten was doordrenkt van hoop. Het apostolisch gezelschap is in de Bovenzaal verzameld rondom de heilige Moeder; voor hen is het een grote vreugde naar haar te kijken, want zij zien in haar gelaat de gelijkenis van hun Jezus. Ze brachten de dagen vol vurige verwachting door.

De goddelijke Geest gaf hun al tekenen van Zijn komst, en zij, helemaal opengesteld door een extatisch verlangen, wachtten op Zijn wil. Wat gebeurde er in die dagen? Geen eigenmachtige plannen, geen strategieën, maar enkel gebed en eensgezindheid. De honderdtwintig leerlingen, apostelen, vrouwen en de broeders van de Heer, waren allen eensgezind volhardend in het gebed. In het midden van deze biddende gemeenschap stond Maria, de Moeder van Jezus, als een ivoren toren van standvastigheid en een vast anker voor de ontluikende Kerk.

Dan breekt het uur aan. Een stille regen van vuur valt in het huis: een regenbui die niet verbrandt maar verlicht, niet verteert maar (ver)schijnt. Vlammen van vuur, in de vorm van tongen, rusten op de hoofden van de honderdtwintig leerlingen. Het is de Heilige Geest die bezit neemt van allen en ieder afzonderlijk. De Kerk, die tot dan toe als het ware verborgen was in Maria en in de kleine kring van getrouwen, treedt nu naar buiten in al haar kracht. Het vuur symboliseert de liefde van de Geest; de tongen duiden op de gave der welsprekendheid. Arme, ongeletterde Galileeërs spreken ineens in alle talen van de aarde. Hier voltrekt zich de omkering van Babel: waar eens spraakverwarring de mensheid verdeelde, verenigt nu de Geest alle volkeren in één geloof.

De heilige Augustinus heeft deze werkelijkheid prachtig onder woorden gebracht in een Pinksterpreek. De geest waardoor ieder mens leeft, zo zegt hij, wordt ziel genoemd. Let nu op wat onze ziel doet in ons lichaam: zij geeft leven aan alle ledematen; zij ziet door het oog, hoort door het oor, ruikt door de neus, spreekt door de tong, werkt door de handen, loopt door de voeten.

Zij is tegelijk aanwezig in elk lid en geeft aan allen leven. Zo is het in de Kerk van God. In sommige heiligen werkt de Geest wonderen; in anderen onderwijst Hij de waarheid; in weer anderen bewaart Hij de maagdelijke zuiverheid. Hij doet in ieder iets anders, maar allen leven door dezelfde levensbron. Wat de ziel is voor het menselijk lichaam, dat is de Heilige Geest voor het gehele Lichaam van Christus.

De Heilige Geest werd gezonden opdat Hij voor altijd bij ons zou blijven. Hij oefent Zijn kracht uit in het ondersteunen en leiden van de Kerk, opdat zij de trouwe bruid van Jezus moge zijn. Zo werkt Hij ook in ieder van ons, zodat wij met elkaar vorm kunnen geven aan dit goddelijk bruidschap. Hij helpt ons door ons de zeven Gaven te geven, die beweging en leven geven aan de deugden.

De cenakeltijd nodigt ons uit tot een actief wachten in gebed. De apostelen ondernamen niets groots uit zichzelf; zij baden, en zij wachtten, samen, eensgezind, met Maria in hun midden. Laten ook wij ons voorbereiden om het glorievolle mysterie te vieren. Praktisch kan dit betekenen: dagelijks het *Veni Sancte Spiritus* of *Veni Creator Spiritus* bidden, de grote hymnen tot de Heilige Geest die de Kerk ons aanreikt. Men kan elke dag één van de zeven gaven overwegen en zich afvragen hoe deze gave in het eigen leven kan groeien. Maria blijft ons model van ontvankelijkheid en contemplatief gebed: zij die het eerst en het rijkst de gaven van de Geest ontving. En ten slotte: de eenheid zoeken met de parochie, wetend dat de Geest bij voorkeur neerdaalt waar allen eensgezind bijeen zijn.

De cenakeltijd is geen liturgische overgang tussen twee hoogfeesten. Zij is een mysterie op zichzelf: het mysterie van het wachten, het verlangen en de voorbereiding. Moge deze pinksternoveen voor ons allen een tijd zijn van inkeer, gebed en vernieuwde openheid voor de Heilige Geest. De Geest verlangt niets liever dan de harten te vervullen van hen die Hem waarlijk verwachten.

Kom, Heilige Geest, vervul de harten van Uw gelovigen

en ontsteek in hen het vuur van Uw liefde.

Vanuit het bestuur

Carmela Tilma

Beste medeparochianen,

Het thema van deze Sitio is Vernieuwing. Een prachtig onderwerp in de tijd waarin we de hoogfeesten van Pasen, Hemelvaart en Pinksteren mogen vieren. Na de Veertigdagentijd vieren we nieuw leven en zijn we vol vreugde en dankbaarheid om wat Jezus voor ons heeft gedaan. Elk jaar ervaar ik opnieuw de bijzondere vreugde van de Paastijd: zeven weken waarin we ons bewust blijven van de verlossing door Jezus Christus.

Wanneer ik dit schrijf (begin februari), is het jaar 2026 nog maar net begonnen. Velen zijn gestart met goede voornemens of nieuwe plannen. Ook in onze parochie is er sprake van vernieuwing. Pastoor Kornelius-Maria heeft zich tot 31 december met grote toewijding ingezet voor onze parochie. Als bestuur zijn wij hem zeer dankbaar voor alles wat hij voor ons heeft betekend.

Tegelijk mogen we dankbaar zijn dat broeder Johannes-Elias bereid is zijn taak over te nemen — een groot geschenk voor onze gemeenschap. Onlangs vergaderden we voor het eerst met hem als nieuwe verantwoordelijke aan tafel. Hoewel hij de parochie al kent, is het toch samen opnieuw zoeken hoe wij elkaar kunnen ondersteunen in deze nieuwe fase. Zijn aanstelling als pastoor is aangevraagd en wij hopen dat de installatie dit voorjaar mag plaatsvinden. Laten wij in deze tijd van vernieuwing blijven bidden voor beide broeders en hun waar nodig een helpende hand toesteken.
Er is veel om dankbaar voor te zijn in onze parochie. Een grote groep communicanten en vormelingen is begonnen met de voorbereiding op hun sacramenten. Een nieuwe generatie die Jezus wil leren kennen en Hem wil ontvangen.

De betrokkenheid van ouders tijdens de ouderavonden laat zien dat dit een weg is die we samen gaan. Ook dit jaar zullen tijdens de Paaswake nieuwe katholieken worden gedoopt. Laten we hen in ons gebed meedragen, hen begeleiden in hun zoektocht en hun een warm welkom geven in onze gemeenschap.
In april is onze organiste, Cecilia Raaijmakers, 25 jaar verbonden aan de parochie. Al die jaren heeft zij ons trouw gediend. Met haar muzikale talent en toewijding heeft zij vele vieringen ondersteund en samengewerkt met verschillende dirigenten en koorleden. Wij feliciteren haar van harte met deze mijlpaal en hopen dat zij nog vele jaren in ons midden mag musiceren.
Om al deze activiteiten mogelijk te blijven maken, zijn wij steeds op zoek naar vrijwilligers die willen bijdragen aan de visie en het leven van onze parochie. Voel u vrij om iemand van het bestuur of broeder Johannes-Elias aan te spreken. Samen kijken we graag waar uw talenten tot hun recht kunnen komen.
Namens het parochiebestuur wens ik u een gezegende en vreugdevolle Paastijd toe.

Carmela Tilma

Parochie in beeld

Wie zit er naast mij in de (orgel)bank?

Cecilia Raymakers

Cecilia Raymakers komt uit Zuid-Korea. Ze behaalde haar diploma piano en orgel aan de Universiteit Hyosung van Daegu, Zuid-Korea. Verder studeerde ze kerkmuziek en orgel aan het Pontificio Istituto di Musica Sacra te Rome, Italië, waar ze haar orgel- en piano-opleiding vervolgde. In 1999 haalde ze haar Magistero-diploma cum laude. Ze is sinds 2001 vaste organist van de Gerardus Majellakerk in Utrecht en treedt regelmatig op als organist en als pianist in verschillende bezettingen.

Marianne Rozendal in gesprek met Cecilia Raijmakers i.v.m. haar 25 jarig jubileum als organist in de Gerardus Majellakerk.

Je bent een Koreaanse. Hoe kom je in Nederland terecht? En hoe lang ben je nu hier?
Tijdens mijn studie aan het conservatorium in Korea was ik organist in de kathedraal in mijn stad Pusan.

Toen kwam van mijn bisdom een interessant aanbod voor een verdere studie voor kerkmuziek in Rome. Ik kon geen betere plek bedenken dan het Pauselijk conservatorium in Rome, dus heb ik daar mijn verdere opleiding orgel en kerkmuziek gedaan.

Omdat mijn school (Pontificio Istituto di Musica Sacra Roma) hoorde bij het Vaticaan kon ik als orgelstudent veel bijzondere gelegenheden meemaken zoals de H. Mis begeleiden in verschillende belangrijke Kerken, o.a. de Basiliek St. Pieter. Ik mocht een keer op het orgel een Zaligverklaring begeleiden op het Sint Pietersplein, speelde in de Paulus VI Audience Hall etc. Een hele mooie tijd met rijke ervaringen.

Tijdens mijn studie in italië heb ik Joost leren kennen en na mijn studie ben ik met hem naar Nederland gekomen. We zijn getrouwd in 2000 en we hebben een zoon, Justin.
Sinds februari 2000 ben ik officieel in Nederland. Daarvoor was ik af en toe in Nederland om kennis te maken met de familie van Joost of voor een orgelcursus in de buurt.

Wat mis je in Nederland?
Uiteraard mijn familie en dierbare vrienden. Ik ben nu 26 jaar hier. Daarvoor was ik in Italië. Dus ik ben innerlijk nu wel aan deze situatie gewend. Mijn vader is al overleden in 1994, maar mijn moeder heb ik nog. Nu wordt mijn moeder steeds ouder en zwakker. Ondanks dat we dagelijks bellen, voel je toch de grote fysieke afstand en is ieder afscheid als ik bij haar ben geweest erg moeilijk.

Welk *verschil is er tussen de mensen hier en in Korea?*
De mensen hier zijn directer. In Korea zijn ze wat indirecter. Ze zijn voorzichtiger met wat ze wel of niet zeggen. Ikzelf durf wel te zeggen wat ik denk, maar dat vind ik ook vaak ongemakkelijk.
In Korea zijn er meer spontane ontmoetingen dan hier. Hier in Nederland pakt iedereen de agenda en kun je soms op lange termijn pas wat afspreken.

Muziek is een groot onderdeel van je dagelijkse leven. Wat doe je nog buiten de "speeluren" in de Majella?
Ik geef met veel plezier muziekles (o.a. piano) en treed ook op met zangers en koren en met diverse ensembles. Daardoor is de agenda goed gevuld, maar wel erg leuk om te doen!

Je hebt 12 jaar met Ad Hoogenboom samengewerkt en nu alweer ruim 13 jaar met Sonja Roskamp. Wat zijn je ervaringen?
Ik ben in de Majellakerk gekomen omdat de gezondheid van organist Frans Kaag achteruit ging en hij daardoor ook met regelmaat afwezig was.
Ik had toen af en toe ingevallen in de Kathedraal in Utrecht. Via organist Paul Houdijk heeft toen pastoor Mensink mijn naam doorgekregen als mogelijke opvolger voor Frans Kaag. Hij is persoonlijk naar mij toegekomen en zo is het gekomen … dat ik met Kerst het koor heb begeleid, hoogzwanger van onze zoon Justin en na mijn verlof ben ik met Pasen teruggekomen.

Officieel was de 1e repetitie 19 april 2001. Ad heeft tijdens de eerste repetitie voor Kerst een welkomstlied gespeeld op blokfluit, en hij heeft ook een welkomstwoord gedaan in het Italiaans. Dat vond ik heel lief. Aan het begin sprak ik niet goed Nederlands maar ik was goed bekend met de liturgie en in muziektermen versta je elkaar dan ook snel.

Ik ben veel geholpen door Ad, iets wat hij ook deed voor zijn koorleden. Een beschermende vaderfiguur was hij.

Met Sonja ben ik een muzikale collega/vriendin. We hebben een vaste dag in de week voor ons zelf buiten de kerk. Dan zingen we samen ons eigen klassieke liederenrepertoire voor kamermuziek concerten en we steken ook veel energie in het koor, de Capella Majellana. We zingen, kunnen goed dingen samen bespreken en heerlijk samen lachen. Ze is mijn lieve vriendin en mijn muziekmaatje. Ik waardeer ook haar passie voor de kerkmuziek.

In en na coronatijd werd de setting van het koor steeds kleiner. Hoe ervaar je dit?
In het begin was dit lastig, even wennen en ook was het spannend, maar nu na een aantal jaren is gebleken dat je met minder zangers ook nog steeds een goede H.Mis kunt verzorgen. Iedereen doet zijn best. Maar er zijn altijd nieuwe leden welkom!

Wat vind je van de wijze van vieren in de Majella?
De traditionele liturgie spreekt me aan. Hier gaan de preken echt over het geloof. Ik voel me hier thuis.

Op donderdag 14 mei (Hemelvaartsdag) zal er tijdens de H.Mis aandacht worden besteed aan dit jubileum. Na de mis is er tijdens het koffiemoment in het Leerhuis gelegenheid tot feliciteren. Vanaf 12.30u zal het koor in besloten kring hier verder aandacht aan besteden.

Missionaire parochie

Hoe weten we wat de Geest van ons wil?

Tim Schilling

Een vitale parochie laat zich leiden door Gods heilige Geest. Maar hoe weten we wat de Geest van ons wil, als Hij stil en onzichtbaar is? Hoe onderscheiden we wat wel of niet van God komt? Gelukkig hoeven we hier niet in het donker te tasten. Sinds Pinksteren is de Geest volop aan het werk geweest, als Helper van de christelijke gemeenschap. Wanneer we trouw blijven in gebed, zorgt de Geest ervoor dat we op het goede pad blijven.

> *Jezus en de Heilie Geest zijn de twee handen van de Vader*

Toch kan het nuttig zijn om drie vragen te stellen, om te onderscheiden of iets wel of niet van de heilige Geest is.

De eerste vraag: Is wat we doen als parochie duidelijk te verbinden met de woorden en daden van Jezus?
De heilige Geest mag onzichtbaar zijn, Jezus is gekomen om ons helder te laten zien hoe we zouden moeten leven. Na de hemelvaart van Jezus is de heilige Geest neergedaald om Jezus present te stellen, opdat we dicht bij Hem mogen blijven. De Geest opereert nooit los van Christus. Jezus en de Geest zijn volgens de heilige Irenaeus de twee handen van de Vader. Samen bewerken ze Gods wil.
Zie bijvoorbeeld hoe dit in de Mis gebeurt. We smeken de Vader om de heilige Geest te zenden opdat de offergaven het lichaam en bloed van Christus worden. In ons dagelijks leven geeft de Geest ons de kracht en moed om Jezus te volgen. Met andere woorden, als onze woorden en daden duidelijk overeenkomen met de verkondiging en het voorbeeld van Jezus, dan kunnen we erop vertrouwen dat ze van de heilige Geest zijn.

De tweede vraag: Is onze pastorale inzet als parochie in lijn met de universele Kerk?
Op Pinksteren werd de heilige Geest uitgestort over de apostelen. Door het doopsel neemt de heilige Geest elke gelovige op in het Lichaam van Christus. Dus werkt de Geest niet alleen samen met Jezus, maar ook met zijn Lichaam, de Kerk. We mogen dus verwachten dat wat de Geest van ons vraagt duidelijk verenigbaar zal zijn met de leer en praktijk van heel de Kerk. Elke gelovige heeft een belangrijke bijdrage te leveren aan het zendingswerk van de Kerk. Het synodale proces komt goed van pas bij het onderscheiden van hoe al de verschillende talenten van mensen ingezet kunnen worden.

De derde vraag: Wat zijn de vruchten van onze pastorale praktijk? Volgens de apostel Paulus zijn de vruchten van de Geest: “Liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtheid, ingetogenheid” (Galaten 5:22). Als deze vruchten voortkomen uit wat we als parochie doen, dan zijn we vast wel goed bezig. Moge het zo zijn!

Het lot van de Twaalfde

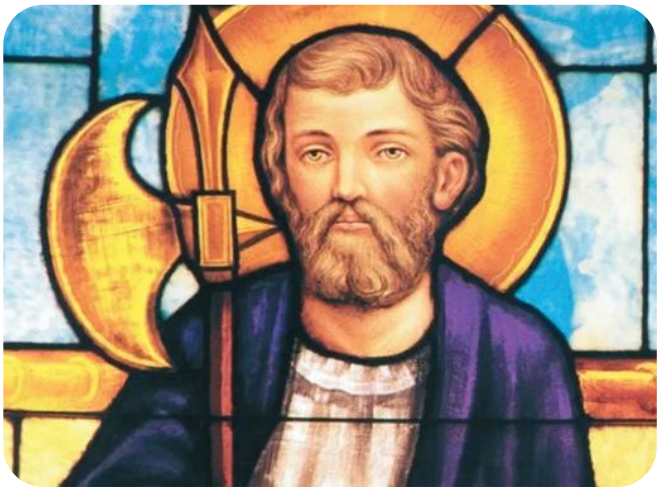
De verkiezing van Matthias als apostel

Karsten Setz

We wachten allemaal wel eens. Op een antwoord, op een teken, op een nieuwe kans. Soms voelt dat wachten als een leegte, een tijd waarin niets gebeurt. Maar is dat wel zo? Kan wachten ook een tijd van rijping zijn, waarin God werkt op manieren die wij niet zien? Het verhaal van de heilige Matthias, die Judas verving, kan ons hier iets over zeggen.

In de tijd tussen Hemelvaart en Pinksteren rees een pijnlijke vraag in de Bovenzaal: wat te doen met de lege plaats van Judas? Het getal twaalf, symbool van de twaalf stammen van Israël, was gebroken. Eén van hen was "de kwade weg gegaan." Traditioneel wordt een apocrief Oedipus-achtig verhaal verteld over Judas, namelijk dat hij onwetend zijn vader doodde en zijn moeder trouwde, en uiteindelijk naar Christus kwam om vergeving te zoeken. De Heer maakte hem tot apostel en vertrouwde hem de beurs toe. Maar toen het erop aankwam, koos Judas de verkeerde weg. Hij verkocht zijn Meester voor dertig zilverlingen, hing zichzelf op in wanhoop, en zijn lichaam spleet open. "Zo behoorde het," gaat het verhaal, "want de mond die God had gekust, mocht niet door aarde worden bevuild; en hij mocht niet sterven op de aarde, want alle aardse schepselen behoorden hem te haten, maar in de lucht, waar de duivels en boze geesten zijn, omdat hij verdiend had in hun gezelschap te verkeren."

Wat een contrast met Matthias! Beiden waren leerlingen van de Heer. Maar waar Judas greep naar macht en geld, leefde Matthias in stilte en nederigheid. Waar Judas verviel in wanhoop, bleef Matthias trouw in hoop. De naam Matthias betekent ‘gegeven door de Heer’. Matthias trad niet zelf naar voren; hij werd door de Heer gekozen. Petrus stond op te midden van de honderdtwintig leerlingen en sprak: "Broeders, het is nodig dat wij het getal aanvullen." Twee mannen werden naar voren geschoven: Jozef Justus en Matthias. De apostelen baden: "Heer, Gij die de harten van alle mensen kent, toon ons wie van deze twee Gij hebt uitverkoren." Toen wierpen zij het lot. De heilige Dionysius schrijft dat het geen gewoon lot was, maar een lichtstraal die uit de hemel neerdaalde en op Matthias scheen. De keuze was dus niet van mensen, maar van God.

Matthias predikte het geloof in Jeruzalem en omstreken. Hij genas zieken, gaf blinden het gezicht terug, en wekte doden op; dit alles in de naam van Jezus Christus. Uiteindelijk werd hij gearresteerd en voor het gerecht gesleept. Valse getuigen beschuldigden hem. Hij werd gestenigd, en ten slotte met een bijl gedood, naar het gebruik van de Romeinen. Maar stervend deed hij iets opmerkelijks. Hij bad dat de stenen waarmee de valse getuigen hem hadden getroffen, begraven mochten worden, opdat zij tot getuigenis zouden zijn tegen hen die hem hadden vermoord. Geen gebed om wraak, maar om waarheid. Zelfs in zijn dood dacht hij niet aan zichzelf, maar aan de gerechtigheid van God. Hier zien we het volledige contrast met Judas. Judas stierf in wanhoop, alleen, verworpen. Matthias stierf in hoop, omringd door getuigen, zijn geest aan God bevelend. De lege plaats van de verrader werd opgevuld door een man die alles was wat Judas had kunnen zijn, als hij slechts de genade had aanvaard in plaats van de wanhoop.

Laten wij dan, naar het voorbeeld van Matthias, niet ongeduldig zijn in de wachttijden van ons leven. Laten wij niet eigenmachtig grijpen naar wat God ons nog niet gegeven heeft. En laten wij, wanneer wij vallen, niet kiezen voor de wanhoop van Judas, maar voor de hoop van Matthias: wetend dat er altijd een plaats is voor wie in nederigheid terugkeert tot de Heer die de harten kent.

Geloven thuis

Opnieuw uitvinden

Remco Bangma

Kortgeleden waren we op een 12,5 jarig huwelijksjubileum. Een mooie mijlpaal om te vieren natuurlijk en eentje die we alleen in Nederland vieren. Toen ik mijn collega's hierover vertelde, keken ze mij schaapachtig aan en vroegen zich af waarom wij überhaupt daarbij waren uitgenodigd want je viert toch 10 jaar, 20 jaar, etc. Terug naar het jubileum. We raakten daar aan de praat met een ouder echtpaar dat al meer dan 50 jaar getrouwd is. Een mooi gesprek ontvouwde zich waarbij ze heel open deelden over hun huwelijksleven, de hoogtepunten en de tegenslagen. Maar hoe doe je dat dan, zolang bij elkaar blijven? Hun antwoord was eenvoudig en uitdagend tegelijkertijd: je moet jezelf en je samenzijn steeds opnieuw uitvinden. Een prachtige raad en een prachtig voorbeeld.

Dit deed mij denken aan een onderwerp dat vaker naar boven komt als jonge ouders elkaar spreken en vragen hebben over de geloofsopvoeding van hun kinderen. We lijken allemaal op zoek te zijn naar een soort heilige graal in de opvoeding. Een manier hoe we als gezinnen thuis kunnen bidden met de kinderen, hoe we een vast ritueel kunnen ontwikkelen dat voor altijd zo blijft. De praktijk is om allerlei redenen echter weerbarstiger. We beginnen vaak enthousiast met iets om het dan in de loop van de tijd te laten verwateren of te laten onder-sneeuwen door de drukte van alle dag. Soms raken we hierdoor ontmoedigd. Dat hoeven we echter niet te laten gebeuren!

Ik zal hier geen opsomming geven van dingen die gegarandeerd werken, want ook ik heb die heilige graal niet. Wat ik wel kan meegeven is een aantal denkrichtingen en misschien meer een houding die we hierin kunnen aannemen.

Het eerste wat ik wil meegeven is: denk klein. Natuurlijk is het mooi om een rijk gebedsritueel te hebben binnen een gezin, of bijzonder als je hoort dat er gezinnen zijn die elke avond bidden, samen de bijbel lezen, in het weekend de rozenkrans bidden, etc. Maar vaak is dit gewoon te hoog gegrepen. Natuurlijk kan je wel toegroeien naar zoiets, maar het begint klein en groeien doe je met kleine stapjes. Dus denk klein, begin met iets kleins. Bijvoorbeeld 's avonds alleen een paar weesgegroetjes bidden met de kinderen.

Het tweede dat ik wil meegeven is: vind jezelf steeds opnieuw uit. Het kan heel goed dat we in kleine stapjes een ritueel in het gezin hebben ontwikkeld waar na verloop van tijd toch de klad in komt. Dat kan omdat kinderen ouder worden en omstandigheden veranderen. Daarbij is het niet zaak om koppig te blijven proberen wat altijd werkte. Vraag andere ouders hoe zij dit doen, laat je inspireren en vind jezelf opnieuw uit. Probeer iets anders en ontwikkel een ritueel dat aansluit op de omstandigheden van je gezin zoals die op dat moment zijn.

Een derde punt dat ik wil meegeven is: betrek de kinderen erbij. Vraag ook eens aan de kinderen wat zij ervan denken. Zo hebben wij onze oudste ook eens deze vraag voorgelegd, omdat hij er wel bij zat 's avonds maar eigenlijk niet echt mee meedeed. Zijn wens was dat we om en om een ander gebed zouden bidden. We konden hem er weer bij betrekken op een manier die voor hem ook fijn was.

Liturgische activiteiten

Bijzondere vieringen & Hoogfeesten

Voor de tijden van de reguliere Eucharistievieringen: zie omslag

19 maart	**H. Jozef**	Hoogfeest
25 maart	**Aankondiging van de Heer**	Hoogfeest
29 maart	Palmzondag	
1 april	Chrismamis (Apeldoorn)	
3 april	Goede Vrijdag	
4 april	Stille Zaterdag	
5 april	Pasen	
29 april	Catharina van Siena	Feest
1 mei	H. Jozef	
3 mei	HH Filippus en Jakobus apostelen	Feest
14 mei	H. Matthias, apostel	Feest
14 mei	Hemelvaartsdag	
24 mei	Pinksteren	
31 mei	Maria visitatie	Feest

Aanbidding

Tijden van de dagelijkse aanbidding zijn te vinden in de omslag. Bij de Roze Zusters, “Dienaressen van de Heilige Geest van de Altijddurende Aanbidding”, is in het klooster “het Cenakel” (St. Willibrordus-straat 34, Utrecht) altijddurende aanbidding. U bent daar altijd welkom. U kunt zich ook opgeven bij het secretariaat voor een vaste aanbiddingstijd in de week in het klooster: info@gerardusmajella.nl.

Biechtgelegenheid

Maandag t/m zaterdag van 18:00-18:45 uur.
Op zondag van 09:30-09:45 uur.

Koren

Tijdens de Hoogmis om 10:00 uur:

- Capella Majellana (gemengd koor): zingt doorgaans de 1e & 3e (en evt. 5e) zondag van de maand.
- 2e zondag van de maand zingt over het algemeen de vrouwenschola Cantus Scripturas.
- Andere zondagen worden op andere wijze muzikaal ondersteund, dit kunt u zien op de website bij de activiteitenkalender.

YouTubekanaal

Ook via YouTube zijn opnames van de (dagelijkse) eucharistie-vieringen te vinden, en meer videomateriaal. Zoek op H. Gerardus Majellaparochie Utrecht, of scan de QR-code.

Kerkomroep

Alle eucharistievieringen en andere gebedstijden kunt u ook volgen via www.kerkomroep.nl. U tikt plaatsnaam 'Utrecht' in en gaat naar 'Utrecht RK St. Gerardus Majella'. Of scan de QR-code hiernaast, dan bent u er meteen.

ACTIVITEITENKALENDER

Secretariaat

Maart

3 maart
Katholieke Reis door de Bijbel
20:00u Leerhuis

4+11+25 maart
Lectio Divina

4+25 maart
Sycamore
19:45u Leerhuis

6 +20 maart
Kinderkoor
18:45u Leerhuis

8+22 maart
Majella Cat
12:00u Leerhuis

13+27 maart
Thomasclub
18:45u Leerhuis

15 maart
Voorstellen vormelingen & Sponsorloop

21 maart
Sponsortocht Vastenactie tieners

21 maart
Schoonmaakdag kerk

22 maart
Tienerzondag

22 maart
Gezinszondag (incl. kinderpreek)

23 maart
Ouderavond Liefdevol cadeau
20:00u Leerhuis

28 maart
Palmpasen stokken maken (kinderen)

30 maart
Avond van Barmhartigheid

April

7 april
Katholieke Reis door de Bijbel
20:00u Leerhuis

10 april
Thomasclub
18:45u Leerhuis
Tevens ouderavond communicanten & vormelingen

12+26 april
Majella Cat

15 april
Sycamore
19:45u Leerhuis

17 april
Kinderkoor
Thomasclub

19 april
Welkomzondag
(voor nieuwe parochianen)

19 april
Tienerzondag

25 april-2 mei
Bisdomreis Lourdes

Mei

5 mei
Katholieke Reis door de Bijbel
20:00u Leerhuis

9 mei
CineMajella
20:00u Leerhuis

8+29 mei
Thomasclub
18:45u Leerhuis

10 mei
Tienerzondag

10+24 mei
Majella Cat
12:00u Leerhuis

17 mei
Oefenzondag misdienaars

25 mei
Open Kerkendag

22 mei
Kinderkoor
18:45u Leerhuis

23 mei
Kom&Zie avond

Overleden

27 oktober 2025
Mw. Grazia-Garuzzo (60 jr)

2 november 2025
Mw. Santje Maria Theresia van der Gun-Bebseler (98 jr)

25 november 2025
Mw. Mia Voncken-Dekkers (93 jr)

29 december 2025
Dhr. Wilhelmus Hubertus Maria Voncken (88 jr)

22 januari 2026
Mw. J. Donk-de Groot (Kootje) (100 jr)

23 januari 2026
Mw. Adriana Hendrika Vergeer-Bottenberg (Jeannette) (75 jr)

Colofon

Uitleg SITIO

'SITIO' betekent 'Ik heb dorst' (Joh. 19, 28). Dit is de dorstkreet van Jezus wanneer Hij sterft aan het kruis om Zijn liefde aan de Kerk te geven en Zijn Vader te verheerlijken. Hij dorst naar ons antwoord, onze ontvankelijkheid voor deze liefde.

Redactie

Lidwine Pouw (hoofdredactie), Maria Spruit (vormgeving), br. Kornelius Maria c.s.j., Pauline Klink, Gabriella Buirma, Marian Willems, Marianne Rozendal (secretariaat), Karsten Setz en Remco Bangma.

Verspreiding

Sitio verschijnt 4 keer per jaar met een oplage van 1000 stuks en online. Exemplaren zijn achterin de H. Gerardus Majella kerk mee te nemen. Wilt u de Sitio digitaal bekijken, ga dan naar www.gerardusmajella.nl

Auteursrechten

Voor overname van tekst- en beeldmateriaal in andere publicaties is toestemming van de uitgever vereist.

Advertenties

Voor het plaatsen van een advertentie kunt u contact opnemen met het bestuur: raymond.hoogeveen@gerardusmajella.nl

De nieuwe Sitio

De volgende Sitio verschijnt op 9 juni 2026. U kunt uw kopij uiterlijk op 30 april 2026 aanleveren via het secretariaat onder vermelding van "redactie Sitio" of mailen: info@gerardusmajella.nl

From Easter's Foundation to Pentecost's Fire

Anusha Mascarenhas

Renovation often is a journey of assessing foundations and envisioning changes – a period marked by profound transformation. As we move from the liturgical season of Lent culminating in Easter, we are invited to participate in a season of reflection and spiritual remodeling. To make way for the new, we must be rid of the old: our fears, regrets, and spiritual stagnancy. It is this transformation that the Holy Spirit guides us through. Easter is the foundation of our faith, and Pentecost is the moment God breathes life into this structure, making it our spiritual home.

As Christians, our lives are subject to spiritual wear and tear – we get tired, comfortable, and allow the dust to settle on our faith. The Holy Spirit is our divine architect who makes us better by elevating our lives through our relationships, work, and thoughts. To be renovated by the Holy Spirit signifies a replacement of our cynicism with hope, selfishness with service, and fear with courage. This divine renewal happens in small but significant ways: the patience to forgive, the instinct to help another, and the strength to keep faith in testing times.

Easter is the doorway, and Pentecost is what moves us through it. The empty tomb declares that love is stronger than death, but the Holy Spirit is the carrier of love into our lives. Therefore, renovation means letting the Spirit re-paint the walls of our hearts with grace until our lives reflect God's colors again. *"Not by the works of righteousness which we have done, but according to his mercy he saved us, by the renewing of the Holy Spirit"* (Titus 3:5).

The Global Spirit at St. Gerardus Majellakerk

One of the most beautiful features of Majellakerk is the internationality of the spiritual community. The Spirit continues to bring people from every nation that has heard the Gospel in their own tongue together, a true miracle that we witness constantly. Our parish is home to diverse cultures and a multitude of languages that celebrate Easter in their own unique ways.

For Indian Catholics, Easter is a vibrant celebration focused on communal meals and the blessing of homes. The Holy Spirit is viewed as the bringer of light, guiding families to renovate their relationships.

In Latin American cultures, the processions of the Holy Week lead to the joy of Easter. Faith is lived and celebrated. Pentecost is the celebration of the fire of the Holy Spirit that keeps the spiritual home warm and welcoming, fueling passion for social justice and community service.

The Mediterranean heartlands are a testimony to the movement from grief to hope through the somber silence of Good Friday and the ringing of the bells on Easter. The Holy Spirit is the Consoler who renovates the weary heart with new love.
In many other parts of the world, Easter is also a time for deep focus on the interior life. Renovation here is a quiet and mystical process. The Holy Spirit is the guide who cleanses us from within so that we can hear God's voice more clearly amidst the chaos of our daily lives.

> *When the physical doors of a church are shuttered by violence, the Spirit turns a quiet basement into a cathedral of resilience.*

A Solidarity of Spirit: Renovating Hope Amidst Turmoil
During this Lenten season, we also take a moment to reflect on the lives of our brothers and sisters who are in the shadow of conflict, where the noise of war drowns the sound of Easter bells. 'Renovation' here takes on an urgent and different meaning. The Holy Spirit becomes a sanctuary. When the physical doors of a church are shuttered by violence, the Spirit turns a quiet basement into a cathedral of resilience.
We hold in our hearts all who reside in war and conflict zones that this Easter may be a prayer for peace and a refusal to let hatred occupy the soul. To celebrate the Resurrection in such political tensions is the courageous work of rebuilding hope when others only seek to demolish it. Even in the absence of a gathered community, the light of the Holy Spirit remains unextinguished, proving that no earthly power can partition the heart that is God's dwelling place.

A future built on fire and grace
As we move through this Lenten season, from the empty tomb of Easter to the fire of Pentecost, let us remember that 'renovation' is an ongoing, living liturgy. It only requires an open heart. Whether we are together within our beautiful church or joined in spirit across borders, we are being rebuilt through a season of hope. May the Holy Spirit, the divine architect, ignite in us a flame that no shadow can extinguish. Let us go forward as a community guided by God through the Holy Spirit, renovated by grace, and ready to illuminate the world.

Broedernieuws

Br. Fabien-Marie

Sinds de zomer van 2025 is broeder Fabien Marie bij ons in de parochie. Toch gaat hij binnenkort weer weg, voor een paar maanden naar Rome. Hij legt hieronder uit waarom.

Kunt u eerst iets vertellen over waar u vandaan komt?
Ik kom uit Frankrijk, wat de parochianen vast al hebben kunnen horen. Uit de regio Poitiers, bekend om zijn romaanse kerken. Ik heb ook familie in de Vendée, het zuidelijke deel van deze regio, bekend om zijn moerassen (de Marais Poitevin), die in de 17e eeuw met behulp van Nederlandse ingenieurs zijn aangelegd. Het landschap doet inderdaad denken aan Nederland: kleine weilanden omgeven door sloten.

En sinds wanneer bent u bij de broeders van St. Jan?
Ik ben in 1997 lid geworden van de Gemeenschap. Ik heb eerst geschiedenis gestudeerd en als archivaris gewerkt. Na mijn vormende jaren in Frankrijk (filosofie, theologie en een stage bij La Chaise-Dieu (een gemeente in de Haute-Loire red.)) heb ik ongeveer tien jaar in Roemenië doorgebracht, in een spiritueel centrum van de broeders in Boekarest. Het Oosters christendom (Orthodox of Grieks-katholiek) heeft daar nog steeds een sterke invloed op de cultuur.

Broedernieuws

Vervolg: br. Fabien-Marie

Gabriella Buirma-Rieu

Daar vindt men een religiositeit, een gevoel van 'God' en het heilige, en ook een zeker 'boeren' gezond verstand, die in het Westen vrij zeldzaam zijn geworden. In Frankrijk werkte ik in plattelandsparochies waar we verantwoordelijk voor waren. In België was ik kapelaan in het heiligdom van Banneux, terwijl ik tegelijkertijd werkte aan een proefschrift over kerkgeschiedenis.

Inmiddels bent u gepromoveerd en uw gang naar Rome heeft met uw onderzoek te maken. Kunt u daar kort iets over vertellen?

Mijn onderzoek richtte zich op een filosoof uit Luik, Marcel de Corte, die een grote passie had voor de filosofie van de samenleving en die zich, direct of via de journalistiek, bezighield met het politieke leven van zijn land. Hij is een vertegenwoordiger van het sociaal katholicisme. Deze beweging streefde er niet alleen naar de economische omstandigheden van arbeiders te verbeteren, maar ook naar een organisatie van de samenleving op een manier die de tussenliggende gemeenschappen volledig vertegenwoordigt, zodat elke burger kan deelnemen aan het leven van zijn land als lid van de gemeenschappen waar hij bij betrokken is: familie, lokale gemeenschappen, werkgemeenschappen, enzovoort; gemeenschappen, die samen een natie vormen (een natuurlijke gemeenschap op zich). Een maatschappij van lichamen dus (corporatisme), maar dan wel een die van onderaf is georganiseerd, niet via een staatsstructuur. Dit was het model dat het sociaal katholicisme bepleitte.

Een voorbeeld hiervan is de Belgische Sociale Rally (Ralliement Social Belge), een clandestiene beweging van 1943 tot 1945 die vakbondslieden, sociaal-katholieken en katholieke werkgevers verenigde. Deze mensen sloten in onderling overleg sociale pacten in bepaalde bedrijven, wat leidde tot subsidiariteit (principe waarbij beslissingen worden genomen op het niveau waarop ze betrekking hebben, red.) en werknemersparticipatie in het management. Het doel was om dit model na de oorlog uit te breiden naar het politieke leven.

Het gevaar, benadrukt De Corte, van een sociale en politieke structuur gebaseerd op het individu, zoals wij die nu kennen, is dat het individu zich alleen tegenover reuzen ziet staan: staten, multinationals, supranationale organisaties... terwijl intermediaire gemeenschappen een natuurlijk tegengewicht vormden.

Wat een interessant principe. Zou dit ook voor onze tijd waardevol kunnen zijn voor onze christelijke gemeenschappen?

Ik ben van plan mijn onderzoek op dit gebied voort te zetten. Daarom heb ik toestemming gekregen om een paar maanden in Rome door te brengen. Als God het wil, begint dit in maart. De pausen hebben grote belangstelling getoond voor deze "sociale kwestie". We kennen hun gezaghebbende leerstellingen: Rerum Novarum (van Leo XIII, 1891), dat een derde weg bepleit (noch liberalisme, noch socialisme), en Quadragesimo anno (Pius XI, 1931), dat zeer ver gaat in zijn kritiek op het kapitalisme en de bevordering van een organicistisch (corporatistisch) model.

Ze zagen het ook als een manier om de samenleving opnieuw te kerstenen. Pius XII onderwees deze derde weg eveneens. Tot nu toe moesten historici aan deze vraagstukken werken zonder toegang tot hun archieven. Deze zijn nu pas opengesteld. Ik ben ervan overtuigd – een archivaris van het Staatssecretariaat vertelde het me – dat er veel interessante dingen te vinden zijn.

Is dat belangrijk? Jazeker! Geschiedenis is er om ons te helpen het heden beter te begrijpen, en om ons te helpen handelen. Ik houd u op de hoogte!

Onmisbare vrijwilligers

-Ria Miltenburg-

Marian Willems

In deze rubriek spreken we met vrijwilligers die op de achtergrond veel werk verrichten, maar waarvan veel parochianen niet weten dat dit allemaal moet gebeuren. Ria is een van hen. Ze ontvangt me hartelijk in haar gezellige huis in Zuilen, waar ze al haar hele leven woont.

Ria, ben je altijd al naar Gerardus Majella kerk gegaan?

"Nee, ik hoorde op de Ludgerus (in Zuilen, red.). Daar zijn Adri en ik ook getrouwd. En daar zijn onze kinderen gedoopt. Toen ze naar de school naast de Majellakerk gingen, zijn we vanaf toen ook naar de Majellakerk gegaan. Mijn zus Erna was daar al actief. Er werd iemand gezocht voor de bloemen en Erna riep: "Dat kan mijn zus wel doen!" Zo ben ik begonnen met vrijwilligerswerk."

En dat is steeds verder uitgegroeid?

"Ja, toen kapelaan Vonck overleed, ben ik ook in de pastorie gaan werken, elke dinsdag en woensdag. Pastoor Mensink had iemand nodig om het huis schoon te maken. Naast de schoonmaak deed ik op dinsdag ook de was en de kerkwas. En die werd dan op woensdag door Erna gestreken. En we kookten voor de pastoor: allebei namen we elke week van thuis voor drie dagen bakken met eten mee."

Dat is nu niet meer nodig. De *broeders doen zelf hun huishouden. Toch blijft er nog veel over. Kun je eens wat opnoemen?*

Bezoekgroep

"Ja, ik ben ook lid geworden van de bezoekgroep. Destijds was dat nog best een grote groep. Ik heb zoveel mensen bezocht die inmiddels overleden zijn! Nog steeds bezoek ik geregeld vier mensen. Je merkt wel dat de jonge ouderen van nu minder behoefte hebben aan een bezoek.

Ik heb ook nog geregeld dat de mensen die dat wilden een tijdje de Rosa Mystica, een Mariabeeld, in huis konden hebben. Deze traditie is door p. Ignatius Maria uit Oostenrijk meegenomen. En wij komen ook al 60 jaar in Oostenrijk voor onze jaarlijkse wintersport en genieten van de Oostenrijkse gastvrijheid".

Schoonmaken

We maken elke dinsdag met een groepje de kerk schoon. Als je dat een keer mee wilt maken, met de koffie, kom dan gerust. Het is een gezellige drukte. De broeders drinken ook geregeld een bakje mee." De koffie is duidelijk een moment van ontmoeting van iedereen die in en om de kerk aan het werk is op dinsdagochtend. "Dat moet ook", zegt Ria, "je moet mensen erbij betrekken."

Koffie-ochtend
“Ik deed de koffie-ochtend op zondag, maar daar ben ik mee gestopt. Ik vind het wel belangrijk om bij de koffie nieuwe mensen te leren kennen en niet alleen bij een vast kliekje te blijven zitten.”

Creaclub elke donderdagochtend, maar ik crea niet hoor! Velen doen diamond paintings, anderen borduren, breien of kaarten maken. Ik open en sluit, zet koffie. Iemand anders zet de tafels goed. Weer een ander neemt wat lekkers mee.”

Bloemen
“Op vrijdag verzorg ik de bloemen, samen met José en Gerard. We houden in de gaten of de bloemen goed blijven en zorgen op tijd voor verse. En als er iets bijzonders is, dan doen we ook iets bijzonders met de bloemen.”

Is er iets wat je nog tegen de mensen zou willen zeggen?
“Als er mensen zijn die graag een handje uitsteken, dan zou hulp heel fijn zijn. De schoonmaak komt toch op een klein groepje neer. Als daar wat mensen van weg zouden vallen, blijven er weinig over. Ik ben blij dat ik nu nog leuk vrijwilligerswerk kan doen en het nog niet te zwaar wordt. En misschien komt er een moment waarop ik niet meer zo gemakkelijk het huis uit kan. Maar daar moet ik nu allemaal nog niet aan denken. Ik vind het heel goed dat p. Kornelius Maria het initiatief heeft genomen voor een jaarlijkse schoonmaakdag. Op **zaterdag 21 maart** is er weer een. Er wordt een programma gemaakt. Ik leg de mensen dan uit wat er moet gebeuren. Fijn als er dan mensen komen helpen.”

Hartelijk dank voor al je inzet Ria! Voor nu houd ik het op: een oproep van Ria Miltenburg om vlijtige handjes!

Foto: de schoonmaakploeg

Thomas a Kempis

Leerhuis

Een greep uit het rijke aanbod om samen of alleen je geloof te verdiepen om Christus te ontmoeten. Voor alle informatie: zie de website en de nieuwsbrief van de parochie, de flyers en het informatiescherm in de hal van de kerk. Kijk ook op de activiteitenkalender op pagina 18 voor alle data.

Terugblik lezing 16 december 2025

Vlak voor de kerstdagen daalde er een serene rust neer over het Leerhuis. Ondanks de drukke Decembermaand had een intieme groep geïnteresseerden zich verzameld om te komen luisteren naar de prachtige woorden van Br. Gabriel-Mary Fiore, die ons in het Engels - met vertaling - inleidde in de spiritualiteit van Origenes.

Gabriel-Mary wist de aanwezigen te boeien met een verhaal dat met recht 'voedsel voor de geest' genoemd mocht worden. We werden op inspirerende wijze meegenomen in de mystieke wereld van de vroege kerkvader Origenes. Wat moeten we maken van de controverses rondom zijn leven en werken? Hoe moeten we volgens hem de Heilige Schrift lezen? Op welke manier kunnen we een zekere geestelijke gevoeligheid ontwikkelen? Het was een avond van verdieping die de geest scherp zette.

Was je verhinderd door kerstborrels of inkopen? Geen zorgen, ook deze lezing is vastgelegd door EWTN en later in zekere vorm terug te kijken.

Lezing 19 mei over Bernardus van Clairvaux

Op **19 mei** duiken we in de teksten van een andere grote naam uit de christelijke spiritualiteit. **Krijn Pansters** zal dan een tekstlezing verzorgen rondom Bernardus van Clairvaux en zijn mystieke leer, vooral zoals die tot uitdrukking komt in de Sermones super Cantica Canticorum. (Preken over het Hooglied, red.)

Centraal staat de mystieke eenwording van de ziel met God, beschreven als een extatische ervaring waarin de ziel zichzelf en de wereld overstijgt en door genade wordt verenigd met het Woord. Bernardus gebruikt beelden als het huwelijk, de omhelzing en de kus om deze intieme relatie te verwoorden. Hoewel zijn denken diep geworteld is in de Bijbel en de christelijke traditie, getuigen zijn geschriften van een persoonlijke, authentieke ervaring. Pantsers: ‘Mijn conclusie is dat leven en leer bij Bernardus wezenlijk met elkaar verbonden zijn’. Van harte aanbevolen!

Lezingencyclus Leren bidden met Teresa van Avila. Zie flyer en site.

Verdiepende serie van 8 keren, waarin we elke keer a.d.h.v. een mooie film van een uur meer te weten komen over het leven van de heilige Teresa. Na de film worden fragmenten en citaten uit haar biografie en haar geschriften gekoppeld aan gebeurtenissen uit de film, waardoor deze meer gaan spreken en verduidelijkt worden. Deze geven dan weer aanwijzingen voor ook onze eigen manier van bidden, die aansluitend direct in de praktijk gebracht worden bij een half uur Aanbidding van het H Sacrament.

Een echte gebedsleerschool.

Missie & Ontwikkeling

Vastenactie 2026

Maarten As

In ontwikkelingslanden in heel de wereld hebben bisschoppen grote nood aan mensen en
middelen om de benodigde priesters voor onze wereldkerk op te leiden. Onze kerk heeft echt moedige herders nodig die bereid zijn de boodschap van Christus met passie en toewijding over te brengen. Ook ontbreken op veel plaatsen de nodige middelen om een degelijke opleiding te realiseren. Bisdommen doen een beroep op fondsen in de wereldkerk om hen te helpen om hun priesterkandidaten in staat te stellen een opleiding aan de Pauselijke Universiteit Santa Croce in Rome te volgen. Voor een meerjarige opleiding is, voor de kosten van verblijf en opleiding in Rome, is veel geld nodig.
De Duitse vereniging Priesteropleidingshulp (Priester Aufbildungshilfe e.V.) zet zich met passie in om de volgende generatie priesters in hun roeping te ondersteunen.

Zij ondersteunen seminaristen en priesters met:

- Beurzen voor de theologieopleiding aan de Pauselijke Universiteit Santa Croce in Rome, om een kwalitatief hoogwaardige opleiding te waarborgen.
- Financiële steun voor priesters in bijscholing, zodat zij zich kunnen voorbereiden op leidinggevende taken in hun bisdommen.

De hulp is bedoeld voor seminaristen en priesters van over de hele wereld die studeren aan de Pauselijke Universiteit Santa Croce in Rome.

Missie & Ontwikkeling van de Parochie Gerardus Majella heeft In overleg met de hierboven genoemde vereniging in Duitsland gevraagd om voor één specifieke student een bijdrage te mogen leveren voor zijn studie in Rome. Ze hebben Bryan uit Kenia aan ons toegewezen. Wij hopen met deze vastenactie €10.000,- op te halen voor Bryan.

Bryan vraagt zich af wat voor priester hij wil zijn. Voor hem is het niet genoeg om alleen maar priester te zijn; de gelovigen moeten in hem de priester herkennen waarin men Jezus kan vinden. Het handelen van Jezus, die de voeten van zijn discipelen waste (Johannes 13:1-20), dient hem als voorbeeld. Bryan wil een ‘priester en handdoek’ zijn voor het volk van God. Hij streeft ernaar om de mensen met heel zijn hart te dienen, troost te bieden aan hen die verdriet hebben, vreugde aan de bedroefden en kracht aan de zwakken, en inspiratie te geven aan velen. Bryan weet dat hij dit niet uit eigen kracht kan doen, maar alleen door Gods barmhartigheid en genade. Hij vraagt God om hulp om een goede priester te worden naar Gods eigen voorbeeld.

Waarin steunen wij Bryan:

- Voortzetting van de theologische studies aan de Pauselijke Universiteit Santa Croce in Rome.
- Verdieping van theologische grondslagen, kerkelijke leer en priesterlijke identiteit.
- Verbinding van wetenschappelijke opleiding en kerkelijke praktijk.

Nut van zijn opleiding voor Kerk en mensen ter plaatse in Kenia:

- Terugkeer naar het aartsbisdom Kisumu met een degelijke en diepgaande theologische opleiding.
- Overdracht van theologische opleiding aan gemeenschappen en jongeren.
- Versterking van kerkelijke structuren door gekwalificeerde priesterlijke medewerking.
- Bijdrage aan duurzame ontwikkeling van de kerk in de lokale context.

Nieuws van de families

Voor de data en de tijden van de gezinsactiviteiten zie pagina 17

THOMASCLUB

**Tijdens de Thomasclub is er catechese, ontmoeting en knutselen voor kinderen en tieners van 4-16 jaar.
Er zijn 5 verschillende leeftijdsniveaus.
We leren uit de Bijbel en uit de traditie van de Kerk, knutselen, bidden samen en doen spelletjes.
Je bent van harte welkom in het Leerhuis!**

GEZINSZONDAG

Op 22 maart, na de Heilige Mis van 10 uur gaan de gezinnen samen lunchen en iedereen brengt iets mee om te delen. Er wordt gezorgd voor drinken. In onze parochie zijn veel gezinnen en de gezinszondagen zijn een mooie gelegenheid om elkaar (beter) te leren kennen. De preek is ook speciaal gericht op kinderen. Alle gezinnen van harte welkom!

SPONSORLOOP

De kinderen zullen op zondag 15 maart rondjes rond de kerk rennen om zo geld op te halen voor de vastenactie. De tieners hebben een iets andere actie: zij gaan op zaterdag 21 maart een trektocht van 20 km houden. Ook zij kunnen natuurlijk gesponsord worden! Sponsorformulieren kunnen worden aangevraagd bij Marieke Goes, mailadres zie hieronder.

MISDIENAARSDAG

Eens in de zoveel tijd komen alle misdienaars bij elkaar. Niet alleen voor de gezelligheid, om elkaar beter te leren kennen, maar ook omdat het dienen van de Mis zo iets rijks is en er zoveel over te leren valt, dat hier soms best een dag aan gewijd mag worden! De misdienaars leren meer over de inhoud van de Mis, om zo met nog meer eerbied en ontzag de Mis te kunnen dienen.

OUDERAVOND LIEFDEVOL CADEAU

Je kind sterk en zelfbewust laten groeien rond de thema's liefde leven en lichaam
Iedereen wordt blij van een kind dat gelukkig, gezond en zelfverzekerd opgroeit. In dat opgroeien is tijd voor persoonlijk gesprek met je kind van groot belang. Die tijd maken is niet altijd eenvoudig, zeker als het gaat om belangrijke en gevoelige thema's – zoals bijvoorbeeld rond liefde, seksualiteit en alles rond je lichaam.

Hierover gaan we graag een avond met jullie aan de slag:

- Hoe kunnen we onze kinderen op seksueel en lichamelijk gebied liefdevol opvoeden?
- Hoe kunnen we hen sterk en zelfbewust op weg helpen in hun leven?

23 maart 20:00-22:00 in het Leerhuis

COMMUNIE EN VORMSEL

De voorbereidingen van de communicantjes en de vormelingen zijn in volle gang! Tijdens de Thomasclub worden zij speciaal klaargestoomd om met hun hele hart JA te zeggen tegen het sacrament dat ze gaan ontvangen. We mogen dit jaar 15 communicantjes en 10 vormelingen voorbereiden! Bid u mee voor ze? De Eerste H. Communie zal uitgereikt worden op 7 juni, het Vormsel wordt op 21 juni toegediend.

Wil je op de maillijst voor activiteiten voor gezinnen? Stuur een berichtje aan Marieke Goes goesklein@gmail.com
Ook kan je lid worden van de Gezinnen-app via de Whatsapp community van onze parochie.

De Heilige Geest vernieuwt

Stel je voor: je kamer is heel rommelig. Overal liggen spullen. Dan doe je het raam open en komt er een frisse wind binnen. Je krijgt zin om op te ruimen en alles weer netjes te maken. Zo werkt de Heilige Geest ook: Hij maakt ruimte in je hart om opnieuw te beginnen.

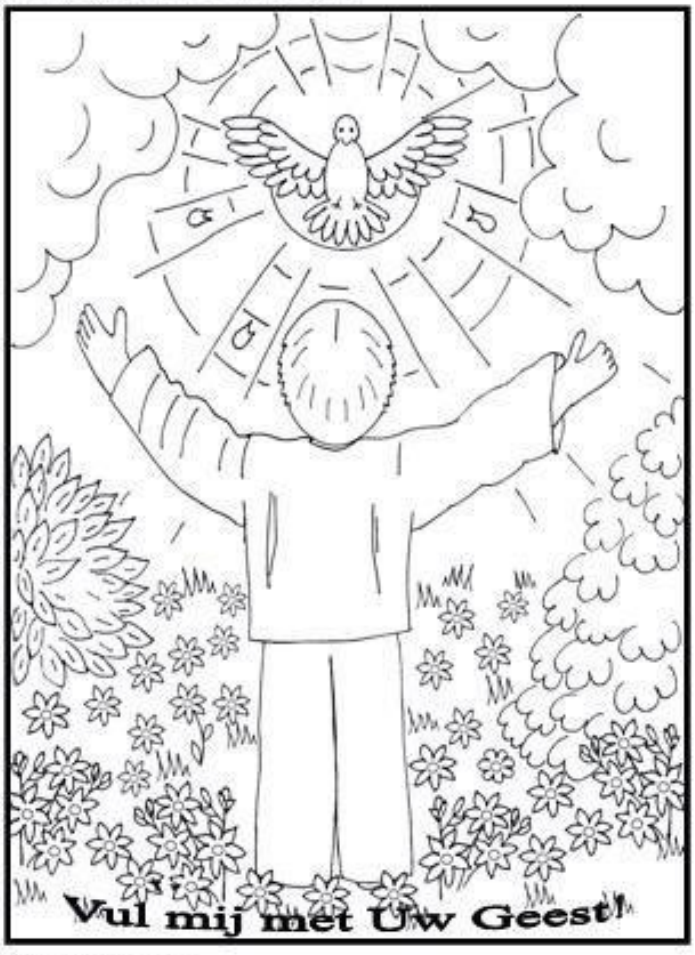
De Heilige Geest helpt mensen om:

- nieuw vertrouwen te krijgen
- vriendelijker te zijn
- moed te hebben om goede dingen te doen
- nieuwe ideeën te krijgen om anderen te helpen

Misschien heb jij dat ook wel eens: dat je ineens iets durft wat je eerst spannend vond, of dat je een goed idee krijgt om iemand te helpen. Dat kan de Heilige Geest zijn die jou een duwtje geeft.

Zoek de 17 verschillen

© www.gelovenisleuk.nl/Ontwerp:Alie Holman